

"másolat"

SZAKSZERVEZETE

SZEKSZÁRD

Tanya u. 4.

Levelezési cím:

Tel:

Hivatkozási szám :Mü.114/ 2014/6.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Zalaegerszeg

Várkör utca 2

8900

ALKOTMANYBIROSAG	
Ügyszám:	10/1857-0/2018
Érkezett:	2016 NOV 11.
Példány:	1
Melléklet:	18 + 7 db
Kezelőiroda:	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

(), mint a Szakszervezete főtitkára, a szervezet Ptk. 3:29 szerinti törvényes képviselőjeként (M/1. szám alatt csatolva képviseleti jogosultság igazolása) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdés f) pontiában foglaltak alapján (szül.:) által lakos **indítványozó**, a panasz alapját képező peres eljárás felperese (M/2. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján) **nevében és képviseletében eljárva** az M/3. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselő, **egyéni ügyvéd** () útján – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) elsődlegesen a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10.017/2016/3. számú ítéletének, továbbá a Zalaegerszegi Törvényszék által 2.Mf.20.688/2015/5. számon meghozott másodfokú ítéletének és a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.346/2014/ 9. számú elsőfokú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény II. cikkét a XV. cikk (1) és (2) bekezdését, XVII. cikk (1) és (3) bekezdését, és aXXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmünk megfelel, mivel a panaszunk alapját képező , az ügy érdemében hozott döntések, ítéletek a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10.017/2016/3. számú ítélete, továbbá a Zalaegerszegi Törvényszék2.Mf.20.688/2015/5. másodfokú ítélete és a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.346/2014/ 9. számú elsőfokú ítélete (melyeket beadványomhoz M/4. szám alatt csatolok) [REDACTED] – a peres eljárás felperesének – indítványozónak Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Az ügyben folytatott bírósági eljárásban történt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása feltétel is teljesül meglátásunk szerint jelen panaszunk kapcsán a Kúria ítéletéhez kapcsolódóan, konkrétanA közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi

XXXIII. törvény(a továbbiakban : Kjt.) 33/A.§ (1) bekezdése, mely mindenféle részletszabályozás nélkül – pl. fegyelmi eljárás – lehetővé teszi a munkáltatónak a rendkívüli felmentés alkalmazását a munkavállalókkal szemben.

Jelen esetben a fentiekben meghatározott ítéletek, illetve a felülvizsgálatkor alkalmazott jogszabályi rendelkezések azok, melyek az Alaptörvényben a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogait sértik indítványozónak.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a – [REDACTED] Szakszervezete által képviselt - felperes általa Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2.M.346/2014. lajstromszámon indított munkaügyi perben keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban és kifejezett kérelmet tartalmaz bírói döntések és jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja : „ Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszból a 26. § szerinti panasz eljárásba. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”¹

Ezen lehetőség alapján jelöltem meg beadványomban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszomnak. Ugyanis az eljárással

¹ Alkotmánybírósági Szemle, 1. szám 2012. 90. oldal

kapcsolatosan felmerülhet véleményem szerint a **Kjt. 33/A.§ (1) bekezdésének Alaptörvény-ellenessége.**

Azaz jelen esetben a normák koherenciája nem valósult meg, a Jat. 2.§ (4) bekezdés b) pontja alapján ugyanis „A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabályilleszkedjen a jogrendszer egységébe, ”. A fent hivatkozott Kjt. rendelkezések meglátásom szerint nem illeszkednek a jogrendszerbe, mivel az Mt. rendelkezéseivel és az Alaptörvénnyel ellentétesek, így az Alaptörvény R cikkébe is ütköznek.

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperes által benyújtott kereset (keresetlevélM / 5. szám alatt csatolva) és az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek, amely a természetes személy felperes jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

A támadott határozatok, illetve az alternatív vizsgálat esetében fentebb említett jogszabályok alkalmazása folyamatban volt konkrét munkaügyi bírósági eljárásban, tehát bírósági eljárásban történt, mégpedig a fentebb hivatkozott 2.M.346/2014. számon indított perben.

5.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes képviselőjét ellátó [REDACTED] Szakszervezete 2016. szeptember 5. napján vette kézhez a Kúria ítéletét (M/6. szám alatt csatolva a postakönyv releváns oldala), mely a peres eljárást lezárta. Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával , továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogunkat kimerítettük.

7.

A Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította indítványozó nevében benyújtott keresetünket, arra hivatkozva, hogy a rendkívüli felmentés indokolása okszerű,

világos, a valóságnak megfelelő volt, a kötelezettségszegés lényeges és jelentős volt, a minősített kötelezettségszegés tényét támasztotta alá. Ezen határozatot, mind a Zalaegerszegi Törvényszék, mind a Kúria döntésével helyben hagyta.

Indítványozó a [REDACTED] Gondnoksági Csoportjánál szakács munkakörben dolgozott 2008. január 1-jétől vezényléses munkarendben, közalkalmazotti jogviszonyban. Ezt megelőzően 2001. április 16-tól 2007. december 31-ig a Honvédségnél volt szakács munkakörben alkalmazva szintén közalkalmazotti jogviszonyba. Így a jogellenes közalkalmazotti jogviszony megszüntetésekor – 2014. május 21. napján) 13 év 1 hónap 5 nap közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkezett.

2014. május 21. napján reggel az üdülő gondnoka ellenőrzést végzett a konyhán, s megállapította, hogy a napi reggeli szalámi mennyiségből kevesebb található, mint amennyinek öszerinte lenni kellett volna. A napi munkaidőt végigdolgoztatták indítványozóval, nap közben folyamatosan zaklatva őt, írja le, mi történt. Ezek után a napi munkaidő végeztével közölte indítványozóval a gondnok, hogy azzal a nappal, azaz május 21-ével rendkívüli felmentéssel megszűnik a munkaviszonya. Indítványozót jogaira nem figyelmeztették, vizsgálatot nem tartottak, mindössze a gondnok és az üdülővezető állítása volt a mérvadó.

Indítványozót 2014. május 27. napjára rendelték fel munkáltató székhelyére Budapestre, ahol átadták számára leszerelési lapját, valamint közalkalmazotti jogviszonyát megszüntető okiratot, melyet ezen a napon vett át, annak ellenére, hogy a dátuma 2014. május 21. Továbbá átadták neki a közalkalmazotti igazolás megnevezésű dokumentumot is, melyen kiállítási dátumként szintén 2014. május 21. napja van feltüntetve. Később postai úton felperes megkapta a MÁK által 2014. május 30-i keltezéssel kiállított közalkalmazotti igazolást, melyen a megszűnés módjánál közös megegyezés került feltüntetésre.

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményem szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések, illetve a másodlagosan kifogásolt jogszabályhelyek az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XVII. CIKK

(1) A munkavállalók és a munkaadók – a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel – együttműködnek egymással.

(3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

II. 2.

Továbbá ha a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 28. § alapján jár el, a meglátásom szerint esetünkben vizsgálandó jogszabályi rendelkezések a következők:

Kjt.33/A. §

„ (1) A munkáltató a közalkalmazotti jogviszonyt rendkívüli felmentéssel megszüntetheti, ha a közalkalmazott

a) a közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy

b) olyan magatartást tanúsít, amely a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

(2) A munkáltató köteles a rendkívüli felmentést megindokolni. Az indokolásból a rendkívüli felmentés okának világosan ki kell tűnnie. Vita esetén a rendkívüli felmentés indokának valóságát és okszerűségét a munkáltatónak kell bizonyítania.

II.4. Az Alaptörvény XV. cikkének sérelme

Ekörben hivatkozni kívánunk azon tényre, hogy a bíróságok ítéletükben nem értékelték – többek között - azon munkáltatói nyilatkozatot, melyben alperes kifejezetten azt nyilatkozta, hogy „ csupán kettő esetben került sor a munkáltató által kezdeményezett munkaviszony megszüntetésre. Az egyik esetben bűncselekmény elkövetése miatt, míg a másik esetben életet veszélyeztető magatartás kifejtése miatt”. Azaz ezen alperesi állítás azt támasztja alá, hogy indítványozótól a munkáltató meg akart szabadulni. Azaz diszkriminatív módon került sor az elbocsájtásra, mely meglátásunk szerint nyilvánvaló. Meglátásunk szerint a képesség szerinti szelekció az egyéb tulajdonság, mely alapján a diszkrimináció történt, melyre a per során hivatkoztunk, s hivatkoztunk fellebbezésünkben és felülvizsgálati kérelmünkben is (M/7. szám

alatt csatolva),ám ezen hivatkozással az eljáró bíróságok nem foglalkoztak.

Ez az Alaptörvény-ellenesség közvetlenül kapcsolódik ahhoz, hogy a Kjt. 33/A. §-a sérti a megkülönböztetés tilalmát is. Nevezetesen azért, hogy a közalkalmazotti jogviszonyban lévő személyek esetében szigorúbb szabályozást fogalmaz meg, mint az Mt. hatálya alá tartozó munkavállalók esetében. Ezen megkülönböztetés megalapozatlan és nincs alkotmányos indoka.

A diszkrimináció tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. Ez alapján valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {vö. 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [244]}.” {10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]}

„az Alaptörvény XV. cikk (1) illetve (2) bekezdésének rendelkezései között nincs éles határvonal. A XV. cikk (1) bekezdésének első mondata [...] több jelentésű. A jogrendszer rendező elveként tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, kimondja az egyenlőséget sértő kiváltságok tilalmát, és a jogrendszer mindenkre vonatkozó azonos érvényesülését (ez utóbbi jogalkalmazói követelmény). Az általános jogegyenlőség követelménye az emberi méltósághoz való jogból – az emberek egyenlő méltóságából – ered, és ez elválaszthatatlan a diszkrimináció tilalmától.” {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [106]}

Azaz hivatkozunk arra is, hogy a jelzett diszkriminációval megvalósul az Alaptörvény I. cikkének sérelme is.

Itt kívánunk kitérni arra is, hogy indítványozó képviseletében a perben eljáró felperesi képviselő hiába indítványozta a közalkalmazotti szabályzat és az szmsz, valamint alperesi belső szabályzatok becsolását, melyek iránymutatást adtak volna arra nézve, hogy milyen jogkörökkel rendelkezik a csoportvezető, milyen előírások vannak hatályban alperesnél a rendkívüli felmentésre vonatkozóan, hogy konkrétan meg lehessen állapítani a jogviszonyt

megszüntető eljárás szabálytalanságát, a megkülönböztetést az eljárás során, azt indokolás nélkül nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság.

Felperesi képviselő hiába indítványozta az írásszakértő kirendelését is – melyet az első tárgyaláson még a bíróság is relevánsnak tartott az ügyben - a jogviszony megszüntetéssel kapcsolatos jegyzőkönyv valódisága tekintetében, mely momentum a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is alátámasztja.

Nem vették azon körülményt sem figyelembe az eljáró bíróságok, mely a munkaviszony megszüntetését – azaz felperes ekkori viselkedését, megtéveszthetőségét, kényszeríthetőségét - jelentősen befolyásolta, azaz felperes idegrendszerének gyengébb funkcióképességét, kognitív és szociális kompetenciájának szintjét, érzelmi intelligenciaszintjét, pszichés sérülékenységének magasabb fokát – mely felperes személyes meghallgatása során nyilvánvalóvá kellett volna, hogy váljon a bíróság számára is, ha a pártatlanság elvét betartotta volna, a megkülönböztetés tilalmát figyelembe vette volna.

II.5. Az Alaptörvény XVII. cikkének sérelme

A felmentés indokolásában az található, hogy „[REDAKTOR] gondnok ellenőrizte a napi mennyiségét, megállapította, hogy az alapanyagból kevesebb található”. A periratokból nyilvánvalóan kiderül, hogy a gondnok ilyen ellenőrzési jogkörrel nem rendelkezett, azaz jogellenes volt az általa végzett ellenőrzés is. Ezen tény vizsgálatára sem került sor az eljárás során annak ellenére, hogy erre felperes kifejezetten hivatkozott.

Az indokolásban az elsőfokú bíróság hivatkozik a lényeges kötelezettségszegés tekintetében arra, hogy felperes „megszegte az együttműködési kötelezettségét, az utasítástól eltérő magatartást tanúsított, megszegte a munkakörének ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartás tanúsítását” (4. oldal, 4. bekezdés). Ezen hivatkozás egyoldalú, jogszabályilag nem alátámasztott a bíróság részéről. Figyelemmel a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban : Mt.) 6. § (2) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a „jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá kölcsönösen együtt kell működni, és nem lehet olyan magatartást tanúsítani, amely a másik fél jogát, jogos érdekét sérti. A jóhiszeműség és tisztesség követelményét sérti az is, akinek joggyakorlása szemben áll olyan korábbi magatartásával, amelyben a másik fél okkal bízhatott”, a bíróság csak a felperes kötelezettségét vizsgálta, s arra nem volt figyelemmel, hogy a jogszabály kimondja a jóhiszeműség, tisztességesség elvét, s kimondja az olyan magatartás tilalmát, mely a másik fél jogának sérelmét jelenti. S ezen vélekedést, indokolást mind a másodfokú-, mind a felülvizsgálati bíróság helyben hagyta.

Ekörben kívánjuk megjegyezni azt, ami elhangzott a tárgyalás során is, s alperes nem vitatta, hogy felperes azon hitben volt, hogy a hétköznapi szóhasználati értelmű fegyelmit fog kapni, s szóba sem került, hogy olyan súlyú kötelezettségszegésnek minősíti az esetet alperes, mely jogviszony megszüntetéssel jár.

Hivatkozni kívánunk az Mt. 7. § (1) bekezdésében foglaltakra is, melyet szintén nem vett figyelembe a bíróság, mely bekezdés kimondja, hogy „ Tilos a joggal való visszaélés. E törvény alkalmazásában joggal való visszaélés különösen, ha az mások jogos érdekeinek csorbítására, érdekérvényesítési lehetőségeinek korlátozására, zaklatására, véleménynyilvánításának elfojtására irányul vagy ehhez vezet.”**Ez pedig nyilvánvalóan megvalósult alperesi eljárás során, mikor jogairól nem tájékoztatták felperest, nem biztosítottak lehetőséget számára képviselő igénybevételére, hanem kihasználva pszichés állapotát arra kényszerítették, hogy írásban nyilatkozatot tegyen.** Egyebekben a bíróságok és alperes sem tudták jogszabállyal alátámasztani, hogy mi alapján kötelezte alperes felperest a nyilatkozat megtételére, főleg úgy, hogy azt elhallgatták, hogy ezt neki nem kötelezettsége megtenni.

Nyilvánvaló azon tény is, hogy felperest nem figyelmeztették jogaira, nem vehetett fel kapcsolatot képviselővel, nem kérhetett tanácsot. Ezt a helyzetet és felperes pszichikai állapotát használta ki a munkáltató a rendkívüli elbocsájtásra.

A bíróság felperesi indítványokat folyamatosan elutasította, annak ellenére, hogy felperes vitatta az esetről felvett jegyzőkönyv hitelességét, azaz azt, hogy ő azt aláírta volna, sőt a bíróság által nagy súllyal értékel két tanú vallomásának ellentmondása felett is elsiklott – nem vizsgálva azt, hogy az ellentmondások tükrében, illetve azon tény alapján, hogy a tanúk jelenleg is alperesnél jó beosztásban dolgoznak, azaz nem lehetnek érdektelenek - , s helytelen következtetéseket vont le egyoldalúan azokból.

II.6. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelme

Jelen esetben tehát az ítéletekben felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal az ítéleti indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következnek az indítványozót marasztaló bírói döntések, így azok – az Abh. idézett megállapítására is tekintettel – sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely az ítéletek alaptörvény-ellenességét eredményezi.

Téves a tényállás azon megállapítása is – mindkét határozatban – „ felperes pedig elismerte, hogy a konyhalánnyal együtt a hiányzó mennyiséget eltulajdonította „, „ felelősségét egyértelműen elismerte „. Ilyet felperes nem ismert el, a beismerem a hibámat kifejezés – felperes személyes előadását is figyelembe véve – nyilvánvaló, hogy nem egyezik a bíróságok által megállapítottakkal, az általuk elfogult értelmezéssel. Alperes felperesi tulajdonságokat kihasználva tudta rábírní felperest, hogy a számára érthetetlen helyzetben – ez nyilvánvalóvá vált felperes személyes meghallgatása során is lsd. a tárgyalási jegyzőkönyveket – felperes szavaival élve „kényszerítetten” azt írja le, hogy elismerem hibámat. Az eljáró bíróságok a körülményeket figyelmen kívül hagyva, csak a felperes által írt iromány szavaira hagyatkozva jelentették ki, hogy beismerés történt, ezzel is sértve a tisztességes eljáráshoz való jogát

indítványozónak, hiszen egyik bíróság sem törekedett a tényállás teljeskörű feltárására, a bizonyítékok mérlegelésének indokolására.

Továbbá, mint fentebb hivatkoztunk rá, egyik bíróság által sem került a figyelem középpontjába azon tény, hogy indítványozó a perbeli eset során nem került kioktatásra jogaira, lehetőségeire, azaz jogi képzetlenségét, tudatlanságát kihasználva, védekezési jogától megfosztva történt jogviszonyának megszüntetése jogellenesen, melynek középpontjában az a munkáltatói szándék állt, hogy mihamarabb megszabaduljanak indítványozótól

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2016. november 2.

[Redacted]
ügyvéd

[Redacted] főtitkár által az alábbiakban képviselt
[Redacted]
képviselésében eljárva

Mellékletek:

- M/1. – kivonat nyilvántartásba vételről
- M/2. - meghatalmazás
- M/3. –ügyvédi meghatalmazás
- M/4. – ítéletek
- M/5. – keresetlevél
- M/6. – postakönyv releváns részének másolata
- M/7. – fellebbezés, felülvizsgálati kérelem
- M/8. – adatkezelési nyilatkozat